

der icke haft hela sitt behof. Men betänkligare har det sett ut med kreaturfodret, som tillfölje af den långa kyliga våren, på en del ställen tog slut, innan djuren kunde utsläppas på bete; man har fått tillgripa halfrutten halm ifrån taken. Inom Haapajärvi skola hästarne vara ytterst usla och kokreatur hafva af vanvård och foderbrist störtat till och med i Lumijoki. Brödföda förråderna började redan blifva något knappa i städerna, men numera hafva allenast till denna stads hamn fem fartyg med spannmål inlupit.

Sedan ränteriets redovisning för 1863 öfver anslaget till Pelso dikningen blifvit uppgjort, utvisade sig en oväntad behållning af 14 000 Mark – utaf de äldre anslagen. Det nya anslaget af Mark 10 000 får väl ändock användas, utan att jag behöfver särskildt hemställa derom? Med 24 000 Mark kunde Pelso dikena nästan slutföras och det är för kronan förmånligare om arbetet fortgår oafbrutet. Det begynte den 7:de dennes och den 4 Juli vidtager Pelso-undersökningskommis- sion sina arbeten.

Mot hösten torde några mindre anslag till allmänna arbeten ännu blifva nödvändiga. Utaf de 60 000 M(ark) ifrån Bankens Undsättnings- fond har jag allenast 4 000 qvar och äfven dessa taga snart en ända, men kanske vi slå oss ut utan att begära mera.

Central Undsättnings komiténs Redovisning för de enskilte föräring- arne upptages, såsom definitivt afförde, några hundra rubel till papper, tryckning af Circulairer, reversaler, skrifvarehjelp m. m., som nog behöfts då vi haft att fördela kanske öfver 135 000 R(ubel) Silf(ver) emellan 65 församlingar och i medeltal 2 gånger fått återsända deras redovisningar för att rättas. Då många af C(entral) U(ndsättnings) Kom(iténs) ledamöter med 100 R(ubel) och derutöfver bidragit till gåfvorne, så gick en yttermera beskattning af dem till förmån för uppräknade utgifter icke an, men månne icke styrelsen kunde återställa dessa penningar och öfvertaga tryckningen af slutredovisningen, som blir något vidlyftig?

Utbedjande min slutligen Herr Senatorns meddelande, huruvida icke af i ränteriet deponerade medel någon del kunde deponeras i För- eningsbanken, har jag äran teckna mig, med utmärktaste högaktning och uppriktigaste tillgifvenhet.

Högädle Herr Senatorns
Ödmjukaste tjänare
G. Alfthan

Uleåborg den 8 Juni 1864.

303 YTTTRANDE VID PLENUM 20.VI 1864

RA, Senatens arkiv

... då Senatorn Snellman yttrade; – att Senatorn för sin del fann billigheten tala för den af Generalguvernören gjorda framställning att personen af ryska allmogen, hvilka med pass till Finland ankommit och här qvadröja utöfver den för deras vistelse i detsamma bestämda tid, skulle af härvarande myndigheter, emot passets aflemnande, förses med tillståndsbevis att inom viss i beviset utsatt tid fritt begifva sig ur landet och endast, om sådant af den icke efterkommes, vara underkastade påföljden att i vanlig ordning med fångskjuts bortsändas; och ansåg Senatorn några synnerliga olägenheter af en sådan anordning ej heller vara att befara.

Hvad åter anginge frågan som lämpligaste sättet för afsändandet såväl af sådane personer från guvernementerne Archangelsk och Olonetz, som i Finland anträffas utan giltigt pass eller utan behörigt tillstånd att vidare här vistas, som af ransakningsfångar, hvilka skola till sagde guvernementer befordras, så fann Senatorn dit visserligen vara önskligt att denna angelägenhet kunde ordnas i enlighet med det af Generalguvernören framställda förslag, hvarigenom icke allenast mycken lättnad bereddes fångarne, utan äfven den större tidsutdrägt och kostnad som deras framförande nu medtager skulle undvikas. Men

10 inrättande af direkt fångföring emellan nämnde ryska guvernementer samt Uleåborgs och Kuopio län ansåg Senatorn dock för näfvarande icke kunna bringas till stånd, emedan enligt den upplysning Senaten i ämnet införskaffat, hvad förstnämnde län beträffar, färdandet för det mesta skulle komma att ske utmed sjöar och elfvar, om sommaren med båt och om vintern med släde, hvilken kommunikation medförde betydande svårigheter icke allenast om våren under islossningen, utan jemväl om vintern, då vägarne, som framgå genom glest befolkade trakter efter starkare snöfall icke nog snart kunna bringas i farbart skick. Inom Kuopio län åter vore de vägar, som leda till

20 ryska gränsen, delvis alldeles obanade och kunde på några ställen ej begagnas annorlunda än till fots eller med häst utan åkdon. Att innan dessa lokala hinder blifvit undanröjda tillåta fångtransport genom nämnde trakter vore att blottställa den allmänna säkerheten och gifva anledning till förvecklingar af flere slag, och äfven på ryska sidan om gränsen emot Uleåborgs och Kuopio län torde vägarne, såvidt Senatorn varit i tillfälle att inhemta, icke befinna sig i sådant skick att de vore för fångars frambefordrande lämplige. För att dock undvika den längre vägen genom S:t Petersburg och såvidt sådant utan olägenhet ske kunde, göra transporten för de fängslige mindre

30 besvärlig, förordnade Senatorn det förslag att, tills vidare, och intill dess mera lämplige förfoganden kunna vidtagas, alla de personer från guvernementerne Archangelsk och Olonetz, hvilka i något af de till Kejsardömet gränsande Finska länen, nemligen Uleåborgs, Kuopio och Wiborgs län anträffas utan giltigt pass eller efter utgången af den tid som af vederbörande myndighet kan hafva blifvit dem för vistelse i Finland medgifven, såsom och i allmänhet alla öfriga sådane personer, hvilka böra från något af den nämnde Finska länen med fångskjuts till de ifrågavarande guvernementerne i Ryssland befordras, framdeles skulle utan undantag i Finland transporterats

40 till Sordavala stad och vidare, längs den allmänna väg som derifrån leder till staden Olonetz i guvernementet af samma namn, genom Wirdilä gränsby i Salmis socken till Konduschi, närmast gränsen belägna by i Olonetska guvernementet. Innan vidare åtgärder för förslaget bringande i verkställighet kunde vidtagas, blefve det, likväl nödigt att erhålla upplysning, huruvida sagde anordning lämpade sig efter lokala och andra förhållanden i Kejsardömet samt om i byn Konduschi finnes sådan lämplig person eller myndighet, åt hvilken de fängslige personerne kunde af den Finska fångföraren öfverlemnas, emot undfående af bevis öfver deras riktiga framkomst. Och borde

50 fördenskull hos Generalguvernören anhållan göras, att underrättelse rörande sagde omständigheter måtte genom Generalguvernörens åtgärd varda Senaten meddelad.